

« هر جمعه، یک دقیقه با وحی: » (شماره: ۱۲)

« **کسب** (و توسعه) یا « **ابراز** (و رشد) » کدامیک انسان را به « **آتش** » می‌کشاند؟

حضرت موسی علیه السلام، برای « معرفی خداوند » به « فرعون » فرمود:

« خدای ما آنست که هر چه که می‌آفریند آن را (به کمال لازم نیز) هدایت می‌کند: »

قال (فرعون): **فَمَنْ رَبُّكُمَا؟ ... قال** (موسی): **رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى.** (طه/۵۰)

پس خداوند علیم حکیم برای این منظور، به گیاهان و حیوانات و حتی به سلولها و الکترونها، « غریزه » داد تا « نقش » و « تکالیف » خود را (بدون کمترین اشتباهی در زمان مناسب بشناسند و نقششان را به درستی) ایفا کنند.

و خداوند برای انسان علاوه بر غریزه اول: « **فطرتش** » را قرار داد: (فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا - روم/۳۰)،

دوم: « **قبل** » از آنکه انسان را به دنیا آورد « **قرآن** » را در او قرار داد: (عَلَّمَ الْقُرْآنَ (۲) خَلَقَ الْإِنْسَانَ - رحمن/۳)،

سوم: « **امکان تشخیص فوری فجور و تقوا** » را به او « **الهام** » کرد: (فَالْهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا - شمس/۸)،

چهارم: آنچه را انسان لازم داشت و نمی‌دانست به او « **آموخت** »: (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَم - علق/۵) **چرا؟**

برای اینکه انسان « **این توانمندی‌ها** » و « **علم و فضائل فراوان** » و « **بالقوه** » خود را (مثل انبیا و اولیاء

الهی و دانشمندانی مثل: ابوعلی سینا) به « **فعلیت** » درآورد و « **ابراز** » کند و « **راه کمال** » را بیابد و ببیند.

لذا « **هیچ مخلوقی** » خصوصاً انسان (بر خلاف إلقاء عوامل استکبار) مثل « **لوح سفید** » نیست و « **تهیدست** »

به دنیا نمی‌آید و « **بدون کسب از بیرون** » حتماً راه کمال خود را می‌فهمد. (البته انسان به یادآوری نیازمندست.)

اما « **عوامل شیطان** » برای « **إغفال** » مردم از « **حق و بندگی خالق** » و « **استحمار آنها** » در مراکز

آموزشی و رسانه‌ها بسیار مؤذیان « **کسب** (از بیرون) » را به جای « **طلب** » (از درون) « **شایع کرده** و به مردم

« **إلقاء** » می‌کنند که دست‌خالی به دنیا آمده‌اند و جز « **کسب علم، ثروت، قدرت، شهرت، احترام و اعتبار**

از **مخلوق** » هیچ چاره‌ای ندارند و اینگونه آنها را از « **رشد** » (و خودشکوفائی و ابتکار و خلاقیت) باز می‌دارند و به

« **توسعه** » (و واردات و مصرف) می‌کشاند تا آنها را با « **آتش جهالت، تفاخر، تکبر، فساد و فحشاء** » بسوزانند:

إِنَّ الدِّينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ (۷) أُولَئِكَ مَاوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ. (یونس/۸)

(آنها که امید به دیدار ما ندارند و به زندگی دنیا دلخوش شده و به آن اطمینان یافته‌اند و آنها که

از آیات ما غافلند * آنها به کیفر آنچه « **از بیرون کسب کرده‌اند** » جایگاهشان « **آتش** » است.)